

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Vi har også i dag en lang dagsorden. Jeg vil gerne appellere til medlemmerne om at bidrage til gennemførelsen af dagordenen ved at være på pladserne, når der skal stemmes, og jeg skal stærkt appellere til, at man er i salen, når afstemninger går i gang. Vi havde en situation i går, der var ubehagelig. Jeg beder om, at medlemmerne hjælper til med, at vi kan afvikle dagsordenen på god og ordentlig vis, og at det også foregår i nogenlunde ro.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsjendomme.

(Fremsat 23/1 86. Første behandling 30/1 86. Betænkning 21/5 86. Anden behandling 23/5 86. Tillægsbetænkning 23/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Bjørn Westh (S):**

Da jeg kom hjem fra andenbehandlingen i fredags, var det første, der skete, at jeg fik en telefonopringning fra en landmand, der har nogle søer og nogle grise til opfedning. Denne landmand havde lidt problemer med hensyn til NPO-redegørelsen, for han havde ikke areal nok til den produktion, han havde, selv om det ikke var nogen stor produktion. Han var det, man kunne kalde en indeklemt husmand. Han spurgte mig, om jeg som jordbrugskommissionsmedlem kunne hjælpe ham til noget tillægsjord.

Formanden:

Jeg tror, der er kommet medlemmer til stede, der ikke hørte, jeg bad om ro i salen.

Bjørn Westh (S):

Det undrer mig ikke, at venstre ikke ønsker at høre dette, for det, venstre nu får

gennemført, er i virkeligheden imod den egentlige landmands interesser.

Denne indeklemte husdyrproducent spurgte, om der var nogen chance for, at han kunne få noget tillægsjord. Der var en ejendom i nærheden, der var ved at blive handlet, og der var 8 ha, han manglede for at have det, man kunne kalde et harmonisk brug med overensstemmelse mellem dyr og areal.

Jeg måtte sige til ham: jeg kan hjælpe dig indtil på torsdag, men på torsdag er der et flertal i folketinget, der ændrer loven, således at vi ikke længere har nogen mulighed for at hjælpe dig til at få den suppleringsjord, du har brug for, af miljømæssige grunde.

Hovedreglen har hidtil været sådan – det er en regel, venstre har tilsluttet sig – at de, der skulle leve af landbrug, de, der var uddannet til at være landmand, havde førsteretten til at købe jord, sådan at de kunne opnå nogle harmoniske bedrifter og leve op til vores miljöhensyn.

Når et flertal, det snævrere mulige flertal i dette folketing, i dag har vedtaget en ny landbrugslov, gælder denne hovedregel ikke, og så kan vi ikke længere hjælpe den slags husdyrproducenter, der kommer i klemme. Jeg fatter ikke, at det radikale venstre kan være med til på denne måde at bringe den indeklemte husmand i en dårligere stilling, og jeg forstår, at husmændene på deres møde på Fyn forleden dag udtalte bekymring netop over dette.

Ud over at man kan sige, at her går venstre imod husdyrbrugets interesser, ligesom man gør i miljølovgivningen med hensyn til NPO og miljøinvesteringerne, ud over at loven gør det vanskeligere at få suppleringsjord, medfører de store værdistigninger på landbrugsjendomme til skade for unge store værdistigninger på suppleringsjord til skade for husdyrproduktionen. Loven åbner mulighed for, at gode, bæredygtige landbrug nu kan nedstykes, gøres til mindre gode brug. Altså: vi får et mindre produktivt, mindre effektivt landbrug, fordi almindelige enheder i størrelsen 80–90 tdr. land nu vil kunne nedstykes, så de bliver ringere.

Bestyrerreglen bliver ikke strammet op, som Landbrugsrådets præsident i øvrigt gav udtryk for at han ønskede, dengang man diskuterede Overgaard. Vi får ingen modernisering af loven med hensyn til skovlovgivning.

[Bjørn Westh]

Vi får nogle usædvanlig bureaukratiske regler med hensyn til suppleringsjord.

Jeg vil bebrejde ministeren, at hun overhovedet ikke har gjort forsøg på at få et forlig om dette lovforslag. Ministeren talte endda ved andenbehandlingen om, at nu var der lagt op til et bredt forlig og en bred vedtagelse af dette lovforslag, men der har end ikke været gjort forsøg på at nærme synspunkterne til hinanden.

Jeg må sige, at der faktisk har været en bedre stemning i folketingsudvalget, og min fornemmelse var, at hvis folketingsudvalget havde måttet, så havde der været mulighed for at lave et bredt forlig om dette lovforslag. Det fremgår bl.a. af, at udvalget har været i stand til at afgive et fælles betækningsbidrag i enighed.

Selv om det er en formalitet, skal jeg alligevel her spørge ministeren, om hun ikke vil respektere det, flertallet, hele udvalget, har henstillet til ministeren i betækningsbidraget. Det kunne man godt finde ud af i udvalget, men ministeren kunne overhovedet ikke røre sig med hensyn til selve lovforslaget, paragrafferne, fordi det er Axelborg, der har bestemt, hvad der skal stå i dem, og det er lavet ved forlig en sen natte-time på Axelborg eller i en anden af landbrugets bygninger. Axelborg har altså dikteret folketinget, organisationer udenfor har fuldstændig dikteret folketinget, uden at det har været muligt at ændre et komma. Jeg ved ikke, om det er det, de borgerlige mener er den rette måde at have et folkestyre på.

Et bevis på det er bl.a., at for første gang, hvor folketinget har behandlet en landbrugslov, landbrugets grundlov, har hverken landboforeningerne eller husmandsforeningerne følt nogen som helst foranledning til at komme til folketinget og tale om deres synspunkter, ikke engang sende et brev til folketinget om, hvad de mente om dette lovforslag. De har fuldstændig holdt sig udenfor, fordi disse organisationer har kunnet diktere det borgerlige flertal her i folketinget, hvordan denne lov skulle se ud.

Hvis nogen herinde i huset prøvede at røre ved denne lovgivning, ville det falde fra hinanden, fordi f.eks. det konservative folkeparti føler, det er så dårlig en lov, at blev der rørt noget som helst ved den, ville de springe fra.

På denne måde har nogle få organisationstopfolk uden for folketinget forhindret et forlig om denne lovgivning. Det synes jeg er en meget farlig indstilling at have til lovgivningen, og vi vil derfor love, at vi vil søge at ændre denne lov, så snart der bliver mulighed for det.

Rønholt (KF):

Jeg tror, hr. Bjørn Westh glemte at fortælle sin svineproducent forleden dag, hvad årsagen var til, at han ikke kunne supplere sin ejendom. Det kan være, den landmand godt selv var klar over det, men ellers er folketinget klar over, at socialdemokratiet anviste vejen til, hvordan man laver et smalt forlig. Når man lige før jul laver et kup og lukker af for al form for strukturudvikling i landbruget med en stoplov, er det ikke mærkeligt, at vi er nødt til at finde forligsmuligheder for en lov, som skal gælde langt ud i fremtiden.

Jeg mener også, at socialdemokratiet bør erindre sig, at netop denne stoplov var årsagen til, at organisationerne fandt det nødvendigt at finde sammen om et forlig.

Jeg tror nok, de fleste forventer, at det store socialdemokrati og måske hr. Bjørn Westh optræder ansvarligt – det plejer de at gøre – men i det her tilfælde tror jeg, at ikke alene folketinget, men også mange landmænd stillede sig undrende over for den handling, som skete umiddelbart før jul.

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, at hr. Bjørn Westh skulle give denne lov en chance. Meget af det, hr. Bjørn Westh siger om lovens virkninger, er postulat.

For det første er jeg meget sikker på, at husdyrbrugerne får rig mulighed for i fremtiden at få tillægsjord. Mange af de ejendomme, som købes af ikke-landmænd, synes dem at have for stort et jordtilliggende, og derfor er de meget villige til dels at forpagte ud, dels med tiden at sælge fra. På den måde får vi mulighed for en bedre arrondering, en bedre tilpasning i forhold til de enkelte bedrifter.

For det andet er det et postulat, at loven skulle bevirke de helt store prisstigninger. Jeg tvivler på, at det vil give store prisstigninger, og for den unge landmand vil det i hvert

[Povl Brøndsted]

fald ikke blive svært – når han har sin uddannelse – dér, hvor vi har begrænsningen.

Bestyrerreglen bliver blæst op som noget, der i meget høj grad skulle blive anvendt. Det har den ikke været, og det tror jeg heller ikke den vil blive i fremtiden. Jeg har mødt mange landmænd, der med denne lov ser en mulighed for at få bedre jordtiliggende i overensstemmelse med deres driftsform.

Derfor mener jeg, at vi ikke på forhånd skal sige, at loven vil virke forkert.

Jeg vil også gerne gentage fra første og anden behandling, at det ikke er rigtigt at sige, at dette lovforslag er blevet sendt med posten fra Axelborg. Dette lovforslag blev udarbejdet af den daværende landbrugsminister. Han sendte det ud til høring, og man blev enige om noget, man gerne ville gå med til, og det har så dannet grundlag. Der er ingen som helst sandhed i, at dette lovforslag er lavet på Axelborg. Det er lavet på god, traditionel vis i landbrugsministeriet, og det har været til høring, som lovforslag kommer. Derfor mener jeg ikke, man på nogen måde kan sige, at det er et stykke udefra kommende arbejde.

Jeg vil gerne anbefale, at flest muligt stemmer for dette lovforslag. Jeg er meget ked af, at socialdemokraterne har valgt også her at holde sig udenfor. Det ville have været rart, om der havde været vilje til et stykke virkeligt samarbejde omkring tingene. Det ville have været rart, om vi havde kunnet komme med et resultat, som der havde været et bredt flertal bag i dag. Vi får en bedre landbrugslov, end vi har i øjeblikket, efter vedtagelse af dette lovforslag, men det hviler ikke på det samme brede parlamentariske grundlag, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Blot dette til hr. Rønholt: den tidligere landbrugsminister havde lovet en opstramning af nedlægningsgrænsen før jul, men kom ikke med forslag om det, og derfor blev det taget op. Det blev sagt, at sammenlægningsreglerne skulle ændres midlertidigt, mens vi forhandlede det nye lovforslag. Det var den eneste ændring, der blev foretaget, mens der var jo lagt op til en forhandling. Men regeringen levede ikke op til sine løfter dengang; derfor måtte vi gøre det.

I øvrigt har regeringen gennemført de synspunkter, vi gav udtryk for dengang, så det kan ikke være det, der skiller os nu. Sagen havde i øvrigt så lille interesse dengang, at venstre helt blev borte fra folketingets forhandling.

Jeg må fastholde, at dette er kommet fra Axelborg – ellers ville de vel være dukket op under udvalgsbehandlingen.

Inger Harms (SF):

SF kan ikke medvirke til dette lovforslags vedtagelse. SF havde indstillet lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Disse blev som bekendt nedstemt.

SF vil ikke tage ansvar for en landbrugslov, som stik imod lovens officielle intentioner om at forbeholde landbrugsejendomme for landmænd åbner op for, at alle og enhver, der har penge nok, kan købe et brug.

Det er især forbindelsen mellem ophævelsen af kravet om jordbrug som væsentligste erhverv og bestyrerreglen, SF vender sig imod. Vi mener, det vil medføre meget store prisstigninger på ejendommene, der vil kunne udelukke egentlige landmænd fra at købe de bedste landejendomme. Disse vil kunne blive solgt til kapitalstærke folk uden for landbruget, nu hvor enhver blot kan ansætte en bestyrer. Det kan ikke være meningen, at man således saboterer det princip, at samfundet uddanner unge landmænd og derefter via diverse lovgivninger hjælper dem med at anskaffe sig eget landbrug.

Jeg går ud fra, at de radikale har gjort sig disse ting klart, men det vejer tilsyneladende ikke nok til, at de ville være med til at forbedre lovforslaget på disse områder. Vi er bundet af et forlig indgået med henholdsvis landboforeningerne og husmandsforeningerne, sagde hr. Larsen-Ledet under anden behandling. Det betyder reelt, at de radikale ikke vil medvirke til at forbedre forhold, som de selv til stadighed har sagt at de i hvert fald ville være med til at forbedre, til trods for at der her, med de radikales stemmer, kunne være blevet etableret et flertal for disse mange ting. Tag f.eks. andelsbrug. Selv venstre har under første behandling brugt rosende ord om andelsbrug. Alligevel sker der ingen reel lovfæstelse af andelsbrugene.

[Inger Harms]

Folketingets landbrugsudvalg er i denne sag blevet reduceret til et ekspeditionskontor, der velvilligt – for nogle vedkommende måske modvilligt – medvirker til, at dette forlig, indgået mellem to organisationer, ophøjes til lov.

Jeg synes, det er fantastisk, at især et parti som de radikale, som ellers altid modsætter sig pression fra diverse organisationer, i denne sag fuldstændig lader stå til og overgiver lovgivningsmagten til organisationer uden for dette hus.

Der har lydt mange knubbede ord især til socialdemokratiet i denne sag om manglende lyst til samarbejde m.m., men sandheden er, at det skyldtes den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjørn Westh, at udvalget til trods for den borgerlige fløjs bundethed på hænder og fødder gennemførte seks fælles betækningsbidrag, der for de flestes vedkommende henstiller til ministeren at foretage eller undlade diverse ting. Jeg finder det meget positivt, at der kunne gennemføres disse fælles betækningsbidrag, og dette skyldes, hvad enten man kan lide det eller ej, hr. Bjørn Westh. Det eneste ændringsforslag, hele udvalget kunne tiltræde, var også stillet af socialdemokratiet.

Derfor vil jeg ikke acceptere, at oppositionen beskyldes for ikke at ville samarbejde om en ny landbrugslov. Det er trods alt os, der har lavet arbejdet med at få den forbedret.

I forbindelse med de fælles betækningsbidrag vil jeg gerne udbede mig ministerens reaktion på disse, og om man kan forvente, at ministeren vil efterleve dem og hvordan. Det var min opfattelse af samrådet efter anden behandling, at ministeren blot opfattede disse seks fælles betækningsbidrag som et godt råd fra udvalget. Når hele udvalget henstiller noget til ministeren, gør vi det ikke bare for sjov, men selvfølgelig fordi vi forventer, at henstillingerne bliver taget til efterretning.

Som det vel klart fremgår af min tale, stemmer SF i hvert fald ikke for dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Nej, hr. Bjørn Westh, det er svært for os, der har fulgt forhandlingerne, at få øje på

socialdemokratiets store rolle som landbrugsgets beskytter. Sådan opfattede vi det for et øjeblik siden. Stoploven var vel egentlig et udtryk for irritation over, at man ikke kunne få forhandlet enhedsprioriteringen ind i december 1985. Når dertil kommer, at socialdemokratiet ønsker at pålægge landbruget store omkostninger i form af øgede ejendomsskatter, gødningsafgift osv., så er det vanskeligt at se sammenhæng i disse sager.

Larsen-Ledet (RV):

Ja men så gik det jo alligevel. Folketinget står nu over for at skulle vedtage en ny landbrugslov, og det er efter radikal opfattelse noget af en festdag for alle dem, der ønsker bosætningsmønsteret i landsbyerne og i landdistrikterne opretholdt. Det bliver lettere at købe mindre landbrug, det bliver sværere at nedlægge landbrug, og ved tilkøb af jord får mindre ejendomme og ejendomme med husdyr en fortrinsstilling.

Det er klart, at der i forhandlingerne om dette lovforslag har været forskellige holdninger. Fru Inger Harms er meget bekymret for de radikale. Det er vi selvfølgelig taknemlige for, men vi har prøvet at lave kompromis før, og det er nu altså den måde, et parti med 10 medlemmer i folketinget får indflydelse på. Hvis vi ville føre 100 pct. radikal politik på alle områder, så gad jeg nok se, hvilke resultater vi fik ud af det. Dette er praktisk, realistisk politik, hvor vi har fået noget, vi godt kan lide. Summa summarum: det er et tilfredsstillende resultat for det radikale venstre, som vi ikke er bekymret for at lægge navn til.

Hr. Bjørn Westh var meget skeptisk over for forskellige ting i forslaget, men han har alligevel under forhandlingerne om lovforslaget spurgt landbrugsministeren, om ikke der var en hel ladeport i landbrugsloven, der gjorde det muligt at nedlægge velarronderede landbrug med dårlige bygninger, hvis bygningerne blev nedrevet. Spørgsmålet fra hr. Bjørn Westh har bragt afklaring, idet landbrugsministeren har sagt, at der ikke på det felt er sket ændringer, hverken i den nye lov eller i fortolkningen af den nye lov. Jeg synes, det var godt, at vi fik det afklaret. Det var hr. Bjørn Westh alligevel skyld i trods alt, selv med hans skeptiske bemærkninger in mente.

[Larsen-Ledet]

Jeg har ikke nogen særlig adkomst til det, men jeg kan ikke lade være med at rette en tak til alle dem, der har medvirket til gennemførelsen af dette lovforslag. Også tak til landbrugsministeren for den imødekommede, der er vist over for de ønsker, vi fra radikal side har givet udtryk for, specielt om mulighederne for tillægsjord også til ejendomme under 15 ha.

Jeg føler mig overbevist om, at der bliver flertal for dette lovforslag, og jeg vil endnu en gang meget gerne appellere til, at det bliver et stort flertal.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det forslag til ændring af landbrugsloven, vi har til tredje behandling her i dag, har givet anledning til mange diskussioner, også uden for dette hus. Der er da også her i tinget i dag faldet nogle knubbede ord.

S og SF har sagt, at man gerne havde set et andet lovforslag. Til det vil jeg godt have lov at sige, at jeg tror, vi er mange herinde, som gerne havde set et og andet ændret eller anderledes i det forslag, vi vedtager om et øjeblik. Men nu er det jo altså sådan, at landbrugsloven skal varetage mange forskellige og til dels modstridende hensyn. Der skal i loven være plads til så mange driftstyper som muligt, uden at det går ud over landbrugets effektivitet. Landbrugsloven kan derfor aldrig blive et enten-eller; den bliver nødt til at være et både-og.

Regeringen har med forslaget søgt at bygge bro mellem disse forskellige hensyn og har forsøgt at undgå at skabe kløfter, og vi har med dette forslag forsøgt at bøje forskellige interesser mod hinanden. Jeg synes egentlig, at det er lykkedes ganske godt.

Jeg synes i øvrigt – hvis jeg må tage det op – at det må veje tungt i vurderingen af forslaget, at de to store landbrugsorganisationer har sluttet op om forslaget, og at det er lykkedes at løse de særlige problemer, som også gartnerierhvervet har peget på.

Når jeg nævner dette med landbrugsorganisationerne, er det, fordi det har været bragt ind i debatten. Jeg synes, det er underligt, at socialdemokratiet synes, det er et minus, at de to store landbrugsorganisationer bakker op bag forslaget. Jeg synes oprigtigt talt, at

man skulle kendetegne det som noget positivt.

Jeg vil gerne ved tredjebehandlingen fremhæve tre hovedelementer i forslaget.

For det første, at hensynet til det omgivende miljø indgår i landbrugslovens formål. For det andet, at hensynet til opretholdelsen af befolkningsgrundlaget i landdistrikterne har fået større vægt, uden at hensynet til det egentlige landbrug tilsidesættes, når man ser på forslaget som helhed. For det tredje, at reglerne bliver klarere på en række områder og omfanget af administrative dispensationer begrænses. Retssikkerheden for borgerne øges dermed, også en god ting. Der sker derfor en modernisering af landbrugsloven på vigtige punkter.

Diskussionen om en revision af landbrugsloven har stået på i flere år, og revisionen er nu ved at være en kendsgerning. Jeg synes derfor, vi skulle ønske nu, at vi får ro om landbrugsloven, sådan at landbruget ved, hvad rammerne for de kommende års udvikling er.

Jeg er naturligvis ked af, hvad mange andre også har givet udtryk for, at der ikke står et bredt flertal bag landbrugsloven denne gang. Jeg synes oprigtigt talt, uden at jeg skal rippe op i fortiden, at socialdemokratiet gennem loven i vinter lagde grunden til en stærk opfattelse af, at socialdemokratiet ønskede at stille sig uden for en bredere løsning af landbrugsloven. Det forløb viste ikke ligefrem vilje til det samarbejde om en bredere løsning, vi vel alle sammen allerhelst havde set.

Jeg skal med hensyn til de bemærkninger, der er faldet om de råd, jeg har fået af udvalgsflertallet, sige, at det er klart, at de råd, et udvalgsflertal giver en minister, altid gør et vældigt indtryk på ministeren – det manglede bare – og naturligvis vil indgå meget kraftigt i de overvejelser, vi foretager senere.

Jeg vil gerne sige med hensyn til den kritik, der i øvrigt har været af landbrugsloven, også her i dag, at jeg synes, at kritikken skyder over målet, når talen er om f.eks. prisstigninger og nedlægninger.

Med hensyn til prisstigninger på landbrugsejendomme til gunst for dem, der skal etablere sig, vil jeg minde om, at den ændrede udformning af uddannelseskrauet vil være egnet til at holde igen på prisudviklingen for de ejendomme, der har produktionsmæssig

[Landbrugsministeren]

betydning. Der er her tale om en stramning, som nok skal vise sig at være værdifuld.

Med hensyn til nedlægningsgrænsen er lovens regel, bortset fra en teknisk ajourføring, identisk med den, der blev gennemført i december 1985 med bl.a. S' og SFs stemmer. Jeg kan derfor ikke rigtig forstå, at de samme partier nu angriber forslaget på dette punkt.

Forslaget er som sagt et forsøg på at bygge bro mellem mange forskellige hensyn og mange forskellige interesser, og jeg synes, som jeg sagde før, at vi skal give dansk jordbrug ro om strukturen. Den ro er der hårdt brug for i den kommende periode, hvor kravet til erhvervet er effektivisering, omstilling, miljøfremme, produktudvikling. Det er meget store krav at stille til et erhverv, og derfor er det nødvendigt, at der ikke er usikkerhed om, hvilken struktur erhvervet skal arbejde inden for.

De emner, jeg her har nævnt, plus en række vitale emner for fremtidens landbrug vil i øvrigt indgå i den landbrugspolitiske redegørelse, jeg vil lægge frem her i folketinget til efteråret.

Lad mig til sidst igen udtrykke en varm tak til landbrugs- og fiskeriudvalget for det store og konstruktive arbejde, der er udført. Jeg synes, som det også har været sagt herfra, at vi undervejs har fået afklaret mange ting ved en både grundig og nyttig udvalgsbehandling, som jeg for mit vedkommende gerne vil sige tak for.

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne først sige tak til hr. Larsen-Ledet for de pæne ord. Jeg mener, at der med svaret, der er givet på det spørgsmål, er blevet sat en stopper for en del nedlægninger. Ejendomme med god jord og pænt arrenderet kan ikke nedlægges, hvis de skønnes bevaringsværdige, også selv om de ikke har nogen bygninger.

Til landbrugsministeren vil jeg gerne sige, at jeg da er glad for, at et enstemmigt folketings henstillinger til landbrugsministeren gør indtryk, men den erfaring, vi har med regeringen, tilsiger os, at det ikke er nok, at regeringen erklærer, at noget gør indtryk på den, for regeringen handler såmænd alligevel, som den vil. Derfor vil jeg gerne have, at ministeren siger, at hun agter at følge de hen-

stillinger, der er kommet fra et enstemmigt landbrugsudvalg, og ikke bare siger, at de gør indtryk.

Når ministeren lægger så meget vægt på, at der bliver flere folk, der bor på landet, skulle hun have svaret noget klarere i samrådet i går med hensyn til de små ejendomme, og hun skulle have svaret noget klarere med hensyn til én ejendom, for det kunne have fået flere folk til at bo på landet. Der bliver ikke efter min mening på ret mange områder større retssikkerhed, større klarhed. Ministeren har flere gange brugt udtrykkene »efter omstændighederne« og »efter skøn«, når der skal tages stilling til de enkelte sager.

Hr. Rønholt mente ikke, at socialdemokratiet er landbrugets beskytter. Hvis hr. Rønholt ikke kan acceptere socialdemokratiet som landbrugets beskytter, så må han i hvert fald anerkende det som det husdyrproducerende landbrugs varmeste fortalere her i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 74 stemmer (KF, V, RV, CD og KrF mod 71 (S, SF, VS og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 247:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vin og frugtvin m.m.

(Fremsat 30/4 86. Første behandling 6/5 86. Betænkning 16/5 86. Anden behandling 23/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget